
FOLKETINGET

Europaudvalget
Folketingets repræsentant ved EU

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Dato: 9. april 2008

Europa-Parlamentet planlægger samarbejdet med de nationale parlamenter i henhold til Lissabon-traktaten

Resumé

Europa-Parlamentet drøfter relationerne til de nationale parlamenter i lyset af Lissabon-traktatens mulige ikrafttræden. Der foreslås forskellige ændringer og initiativer over for de nationale parlamenter.

Europa-Parlamentet ønsker et godt samarbejde med de nationale parlamenter – på den måde, der giver den størst mulige indflydelse. Bl.a. er Europa-Parlamentet ikke glad for den direkte kontakt mellem Kommissionen og de nationale parlamenter.

Baggrund

Europa-Parlamentet (EP) drøftede den 8. april 2008 samarbejdet med de nationale parlamenter. Det skete i et lukket møde som led i EP's forberedelse af Lissabon-traktatens evt. ikrafttræden.

I notatet til mødet fremhæves følgende:

Konsekvenser for Europa-Parlamentet

Forslag til interne ændringer i EP

Forslag til ændringer i samarbejdet mellem EP og nationale parlamenter

1. Konsekvenser for Europa-Parlamentet

EP mener, at Lissabon-traktaten vil betyde en ny dimension i samarbejdet med de nationale parlamenter og vil medføre en større demokratisk "dækning" af EU-lovgivningen med den konsekvens, at den nationale politiske EU-debat og den politiske debat på europæisk plan bringes tættere sammen. EP går her ud fra, at de nationale parlamenters arbejde med kontrollen af subsidiaritets-princippet "smitter af" på deres behandling af EU-spørgsmål generelt, således at de nationale parlamenter ikke bare stopper lovgivning, men mere aktivt vil påvirke udviklingen af EU-politikken.

EP mener på denne baggrund, at det vil være nødvendigt at tilpasse procedurerne i EP for bedre at kunne samarbejde med de nationale parlamenter.

2. Forslag til ændringer internt i Europa-Parlamentet

EP mener, at deres kontakter til de nationale parlamenter har været præget af tilfældigheder, skiftende regler og en usammenhængende politik.

Dette vil man nu ændre, og det foreslås at styrke den rolle, som udøves af de (to) næstformænd, der har ansvaret for kontakten til de nationale parlamenter. Måske skal der kun være én næstformand i fremtiden. Dette skulle medføre en mere ensartet og koordineret politik over for de nationale parlamenter.

Vanskelighederne i samarbejdet med Europa-Parlamentet har ofte ligget i den meget langsomme beslutningsprocedure ved arrangement af fælles møder, hvilket har medført, at invitationer til disse møder er blevet udsendt for sent, med den konsekvens, at deltagelsen fra de nationale parlamenter har været begrænset.

Dette skal nu ændres, idet der foreslås nedsat en styregruppe bestående af formanden for EP, de relevante næstformænd og formanden for gruppen af udvalgsformænd. Denne styregruppe skal så - i samarbejde med de nationale parlamenter, der har formandskabet i den nævnte periode - udarbejde en årsplan (eller 6-måneders plan) for møderne med de nationale parlamenter. Denne plan skal omfatte alle møder, både de generelle (JPM, se nedenfor) og møder på udvalgsniveau (JCM).

Europa-Parlamentet er, forståeligt nok, i tvivl om, hvorvidt de nationale parlamenter vil/kan foretage subsidiaritets-kontrollen inden for de 8 uger. Ud fra erfaringerne fra COSAC mener man dog, at mange nationale parlamenter vil være interesserede i at gøre en indsats. For at styrke samarbejdet med de nationale parlamenter, foreslås det derfor, at et udvalg i EP skal behandle forslag, der måtte have "subsidiaritets-problemer". Der kan arrangeres ekspert-

høringer, fællesmøder med nationale parlamenter etc. På denne måde kan der skabes en frugtbar dialog med de nationale parlamenter, mener EP.

En sådan udvalgsbehandling vil også betyde, at Europa-Parlamentet er rede til at reagere, hvis det skulle vise sig, at behandlingen i de nationale parlamenter udløser det orange kort. Det konkrete forslag skal så behandles i EP's plenum, og der skal vedtages en udtalelse. Det er her interessant at hæfte sig ved, at EP ikke ser det orange kort som en mulighed for at arbejde sammen med de nationale parlamenter, men kun ser sin indsats i retning af at påvirke Rådet, hvis Rådet skulle vise tendenser til at støtte de nationale parlameters orange kort.

3. Forslag til ændringer i samarbejdet mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter

Europa-Parlamentet noterer sig, at det er Europaudvalgene, der i langt de fleste nationale parlamenter står for subsidiaritets-prøvelsen, evt. i samarbejde med fagudvalgene i parlamentet. EP mener derfor, at COSAC bør spille en vigtig rolle i fastlæggelsen af "early-warning"-procedurene.

Men det er også vigtigt at inddrage fagudvalgene direkte, mener EP. Dette kan ske ved at oprette **permanente netværk mellem udvalg med samme arbejdsområde**.

EP vil også reformere de nuværende fællesmøder, hvor deltagelsen fra de nationale parlamenter har været faldende. Man forestiller sig ét halvårligt møde om et vigtigt emne af mere generel karakter (ex. klima) med deltagelse af Kommissionens formand og evt. formanden for Rådet. Disse møder, der går under navnet Joint Parliamentary Meetings (JPM), kunne i efterårshalvåret evt. omhandle Kommissionens Lovgivnings- og Arbejdsprogram.

Forud for disse møder skal der – som hidtil - arrangeres **møder i de politiske grupper**. EP mener, at kontakten mellem partierne i de nationale parlamenter og de politiske grupper i EP bør udvikles, bl.a. vedr. gensidig information om subsidiaritets-prøvelsen.

EP finder desuden, at **kontakten til ordførerne i parlamentet** vedr. konkrete forslag, der behandles i EP, bør udvikles. Det nævnes, at ordførerne kan rejse til de nationale parlamenter eller arrangere møder med repræsentanter fra de nationale parlamenter i Bruxelles.

Endelig vil EP gerne inddrages mere i, hvorledes **landene gennemfører den vedtagne EU-lovgivning**. Man er klar over, at dette reelt er Kommissionens område, men finder alligevel, at det vil være en fordel, hvis der kan etableres en dialog med de nationale parlamenter herom.

Sluttelig er der en vis bekymring i Europa-Parlamentet om den stigende **kontakt mellem de nationale parlamenter og Kommissionen**, som Europa-Parlamentet ikke er inddraget i. Specielt vil man gerne inddrages i dialogen mellem de nationale parlamenter og Kommissionen i den tidlige fase af lovgivningsprocessen (grøn- og hvidbøger), og det anføres, at **dette spørgsmål skal tages op med Kommissionen**.

Med venlig hilsen

Peter Juul Larsen
Tlf. 11169 (fra Ft.)